

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift nr. 1973/2013, ingediend door Lothar Liebtrau (Duitse nationaliteit) over een "super-varkenshouderij"

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener meldt dat er een vergunning is verleend voor het (opnieuw) exploiteren van een grootschalige varkensmesterij voor circa 37 000 varkens in Hassleben in de Duitse deelstaat Brandenburg. Hij noemt dit schandalig en zegt dat uit wetenschappelijke adviezen blijkt dat de gier uit de boerderij een waardevol wetlandgebied in de nabijheid ervan zou vernietigen; bovendien wordt de wetgeving inzake varkenshouderij niet nageleefd, zou een beschermd natuurgebied ernstig worden aangetast, is het publiek niet geraadpleegd in de vergunningsprocedure en zou de ammoniakuitstoot van de houderij aanzienlijk boven de toegestane waarden liggen. Hij verzoekt het Europees Parlement dan ook om een onderzoek.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 17 juli 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2015

De beoogde varkenshouderij in Haßleben (Brandenburg/DE) ligt in de nabijheid (op 800m) van het Natura 2000-gebied "Kuhzer See/Jakobshagen" (DE 2747-303), dat beschermd is uit hoofde van de habitatrictlijn¹. Volgens de informatie in parlementaire vraag E-3166/2005 en het onderhavige verzoekschrift 1973/2013 is de omvang van het project inmiddels

¹ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206 van 22 juli 1992, blz. 7).

teruggebracht van 85 000 naar 37 000 varkens. De bevoegde instantie heeft de vergunningsprocedure al afgerond en in juni 2013 een vergunning afgegeven; deze kan echter momenteel niet worden uitgevoerd door de projectontwikkelaar, omdat er tegen de procedure klachten zijn ingediend. Een definitief besluit van de bevoegde autoriteiten over dit project wordt niet voor medio 2015 verwacht.

Artikel 6, lid 3 van de habitatrichtlijn bepaalt dat voor elk plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar dat significante gevolgen kan hebben voor zo'n gebied, een passende beoordeling wordt gemaakt van de gevolgen voor het gebied, rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied. Dit geldt ook voor een varkenshouderij die potentieel negatieve gevolgen heeft voor kwetsbare soorten en habitats door de uitstoot van stikstof en luchtvervuiling als gevolg van ammoniak. Het is aan elke lidstaat om besluiten te nemen over de bouw van bijvoorbeeld een varkenshouderij op zijn grondgebied en daarbij de EU-wetgeving in acht te nemen. Wanneer een Natura 2000-gebied negatieve gevolgen van een project kan ondervinden, moeten o.a. de effecten van het project op de instandhoudingsdoelstellingen van het betrokken gebied worden beoordeeld en in voorkomend geval alternatieve oplossingen worden onderzocht, zoals een andere locatie of de uitvoering van beschermende maatregelen. Overeenkomstig artikel 6, lid 4, van de habitatrichtlijn kan vrijstelling worden verleend als er geen alternatieven zijn en het project om dwingende redenen van openbaar belang moet worden gerealiseerd, maar dan moeten er wel compenserende maatregelen worden genomen.

Duitsland kent problemen met nitraatverontreiniging uit agrarische bronnen, zoals vermeld in het verslag van de Commissie¹ op grond van artikel 11 van de nitraatrichtlijn². De Commissie heeft in 2013 een inbreukprocedure ingeleid naar aanleiding van de uitvoering van de nitraatrichtlijn in Duitsland.

De nitraatrichtlijn heeft tot doel de waterverontreiniging als gevolg van nitraten uit agrarische bronnen te verminderen en verdere verontreiniging te voorkomen. Uitvoering van de maatregelen in de bijlagen II en III van de richtlijn, met name in het kader van de in artikel 5 genoemde actieprogramma's, is het belangrijkste instrument voor het voorkomen en verminderen van nitraatverontreiniging uit agrarische bronnen. In dit verband moeten de lidstaten ervoor zorgen dat het gebruik van gier de verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn niet in de weg staat, hoewel de richtlijn geen specifieke bepalingen bevat over vergunningsprocedures voor landbouwbedrijven.

De overige argumenten die indiener noemt, zoals brandveiligheid en mogelijke overtreding van de nationale of regionale wetgeving, vallen onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten en zijn al aan de orde gesteld in vragen in het deelstaatarlement³ en de antwoorden daarop van de autoriteiten.

¹ Verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de uitvoering van Richtlijn 91/676/EEG van de Raad inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, op basis van verslagen van de lidstaten over de periode 2008–2011 (COM(2013) 683 final).

² Richtlijn 91/676/EEG van de Raad inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen.

³ Parlementaire vraag 1130 van 4.3.2011 en parlementaire vraag 2933 van 4.6.2013 in de Landdag Brandenburg.

Conclusie

Aangezien de vergunningsprocedure op nationaal niveau nog steeds loopt, is de Commissie niet bij machte om actie te ondernemen. Indiener dient daarom te worden verzocht om rechtstreeks contact op te nemen met de bevoegde nationale overheidsinstanties om gedetailleerdere informatie op te vragen over de vergunningsprocedure. Als indiener na het verkrijgen van deze informatie en na beëindiging van de vergunningsprocedure nog steeds van mening is dat de EU-wetgeving niet is nageleefd, heeft hij de mogelijkheid een formele klacht bij de Europese Commissie in te dienen.

